

налното освобождение, а когато я издигнаха те не съумяха да я приложат към конкретните нужди и уровена на масите, не съумяха дори да я популяризират широко в масите.

В редица страни необходимото разгръщане на масовата борба против фашизма се замени с безплодни умувания за характера на фашизма „въобще“ и с сектанско тесногърдие по отношение постановката и разрешаването на актуелните политически задачи на партията.

Другари, ние говорим за причините на победата на фашизма, ние сочим историческата отговорност на социал-демокрацията за поражението на работническата класа, ние отбелязваме и своите собствени грешки в борбата с фашизма не просто така, защото искаме да се ровим в миналото. Ние не сме откъснати от живота историци, ние сме боеви дейци на работническата класа и сме длъжни да отговорим на въпроса, който измъчва милиони работници: *Може ли и как да се осуети победата на фашизма?* И ние отговаряме на тези милиони работници: да, другари, може да се прегради пътя на фашизма. Това е напълно възможно. Това зависи от самите нас — от работниците, селяните, от всички трудящи се!

Предотвратяването победата на фашизма зависи, *преди всичко* от боевата активност на самата работническа класа, от сплотеността на неговите сили в единна бореща се против настъплението на капитала и фашизма боева армия. Като